

Tytuł: Czy biomarkery stresu zawarte w ślinie mogą być predykatorem zaburzeń nastroju? -
protokół badania studentów

Weronika Perczyńska^{1*}, Justyna Nowaczek¹, Agnieszka Brzezińska¹, Katarzyna Nowak¹,
Joanna Róg²

1 Studenckie Koło Naukowe przy I Klinice Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji,
Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Lublin

2 I Klinika Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji, Uniwersytet Medyczny
w Lublinie, Lublin

Wstęp: Pandemia COVID-19 negatywnie wpłynęła na zdrowie fizyczne i psychiczne ludzi na całym świecie. Społeczność akademicka, jako grupa wyjątkowo narażona na stres, musiała zaadaptować się do nauczania na odległość, czego konsekwencją było ograniczenie kontaktów z przyjaciółmi i spadek motywacji do nauki. Celem badania jest ocena umiejętności radzenia sobie ze stresem wśród studentów Lublina wynikającego ze zdalnego nauczania oraz związku tego stresu z wykładnikami biologicznymi, psychologicznymi i dobrostanu psychicznego.

Metody: Grupę badaną stanowić będzie 80 studentów obydwu płci Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Studenci wypełnią kwestionariusze oceniające nasilenie objawów depresji, lęku i stresu. Od uczestników zostanie pobrana próbka śliny w celu oceny stężenia potencjalnych markerów dobrostanu psychicznego.

Wyniki: Literatura sugeruje, że ślina jest płynem ustrojowym służącym do pomiaru stresu, wśród badanych. Substancje w niej zawarte, jak np. kortyzol, chromogranina A, lizozym, zmieniają swoje stężenie podczas reakcji stresowej wpływającej na pogorszenie nastroju.

Wnioski: Dane literaturowe potwierdzają, że badanie niektórych substancji w ślinie może posłużyć za szybki i nieinwazyjny test przesiewowy do oceny pogorszenia stanu zdrowia psychicznego w populacji studentów. Zebrane dane pozwolą na szczegółową ocenę związku pomiędzy badanymi biomarkerami a dobrostanem psychicznym wśród studentów.

Słowa klucze: *ślina, lęk, chromogranina A, lizozym, kortyzol*